

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

มาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจการตัดสินใจลงทุนใน
ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผู้เขียน

นางสาวสรุชนุช บุญวุฒิ

ปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ชูศรี เทียศิริเพชร

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจการลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยการเก็บข้อมูลจากสองแหล่งได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสัมภาษณ์ภาคเอกชนและภาครัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศเวียดนาม ข้อมูลทุติยภูมิได้จากการรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารวิชาการ หนังสือ ตำราทางวิชาการ และวารสารที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในประเทศเวียดนาม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หามาตรการภาษีที่จูงใจ โดยเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีของประเทศเวียดนามกับประเทศไทย และเปรียบเทียบความเห็นของภาคเอกชนและภาครัฐ เพื่อให้ทราบถึงประเด็นมาตรการภาษีที่จูงใจ ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

ผลการศึกษาพบว่า ประเทศเวียดนามมีมาตรการด้านภาษีที่จูงใจนักลงทุนได้แก่ ด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติได้รับการยกเว้นภาษีหากพำนักในประเทศเวียดนามตั้งแต่ 183 วันขึ้นไปในช่วงเงินได้ขั้นต้นระหว่าง 0 – 8,000,000 ต่อเดือน อัตราภาษีปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 40 แต่ถ้าชาวต่างชาติพำนักในประเทศเวียดนามน้อยกว่า 183 วันเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตรากึ่งที่ร้อยละ 25 ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล อัตราภาษีร้อยละ 25 การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี ด้านภาษีนำเข้าได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า หากนำวัตถุดิบเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก เครื่องจักร เครื่องมือนำเข้ามาเพื่อดำเนินการในกิจการและลดอัตราภาษีนำเข้าของสินค้าบางกลุ่ม ตามข้อตกลงการเป็นสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) และสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ด้านภาษีมูลค่าเพิ่มมีอัตราภาษีร้อยละ 5 นอกจากนี้ยังมีการแบ่งเขตพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยแต่ละเขตให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างกัน หากโครงการตั้งอยู่ในเขตที่มีการวางแผนพัฒนาเป็นเขตการค้าปลอดภาษี บริการสนามบินกอล์ฟ

และโรงแรม ได้รับการยกเว้นภาษี 2- 10 ปี หลังจากนั้นเสียภาษีร้อยละ 8 เริ่มจากเมื่อธุรกิจมีกำไร

เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยแล้วประเทศเวียดนามมีมาตรการด้านภาษีจูงใจที่ดีกว่ากล่าวคือ สำหรับประเทศไทยด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติได้รับการยกเว้นภาษี หากพำนักในประเทศไทยน้อยกว่า 180 วันขึ้นไปและมีเงินได้สุทธิระหว่าง 0 – 150,000 บาทต่อปี อัตราภาษีปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 37 ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลมีอัตราภาษีร้อยละ 30 การโอนผลกำไรกลับประเทศเสียภาษีอัตราร้อยละ 10 ด้านอัตรากำไรนำเข้าอัตรากำไรขึ้นอยู่กับเขตและที่ตั้งของกิจการ หากธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษีในระยะ 3- 8 ปี ด้านภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการอัตราร้อยละ 7 จะเห็นได้ว่ามาตรการภาษีของประเทศไทย มีการลดหย่อนน้อยกว่าและอัตรากำไรสูงกว่าจึงมีแรงจูงใจน้อยกว่าประเทศเวียดนาม

ในการเปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับมาตรการภาษีที่จูงใจในการลงทุน ภาคเอกชนเห็นว่าประเด็นภาษีที่จูงใจต่อผู้ลงทุนเป็นอย่างมากได้แก่ การโอนผลกำไรกลับประเทศและภาษีนำเข้าที่ได้รับการยกเว้นภาษี อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลและอัตรากำไรมูลค่าเพิ่มที่น้อยกว่าประเทศไทย แต่มิได้ให้ความสำคัญกับภาษีส่งออกเนื่องจากการลงทุนส่วนใหญ่เพื่อจำหน่ายในประเทศมากกว่าผลิตเพื่อการส่งออก ส่วนด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะนำมาพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนน้อย เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ความสำคัญน้อยเพราะอยู่ห่างไกลความเจริญ ส่วนความเห็นภาครัฐเห็นว่ามาตรการจูงใจได้แก่ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลเรื่องอัตรากำไรที่ต่ำกว่า การยกเว้นการโอนกำไรกลับประเทศ การได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ผลจากการที่ประเทศเวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การต่างๆ และอัตรากำไรมูลค่าเพิ่มที่ประเทศเวียดนามได้จัดเก็บและมีการให้คำแนะนำกับผู้สนใจที่ต้องการลงทุนมากที่สุด

ปัญหาอุปสรรคต่อการลงทุนในประเทศเวียดนาม ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในด้านการลงทุนแต่ละเขต ผู้ลงทุนต้องปฏิบัติต่างกันตามเงื่อนไขระหว่างภายในกับนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับมีการเปลี่ยนแปลงที่บ่อยครั้ง ด้านคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภคต่างๆ ไม่สะดวกและค่าใช้จ่ายในการขนส่งค่อนข้างสูง หากลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือเมืองที่ห่างไกลความเจริญและขาดแคลนข้อมูลข่าวสารทำให้นักลงทุนมีข้อจำกัดในการตัดสินใจ

Independent Study Title Taxation Criteria for Motivating Decision Making on Investment
in Socialist Republic of Vietnam

Author Miss Saratchanut Bonwut

Degree Master of Accounting

Independent Study Advisor Associate Professor Chusri Taesiriphet

ABSTRACT

The objectives of this individual study are to study taxation criteria for motivating decision making on investment in Socialist Republic of Vietnam by collecting data from two sources; the primary source was from interviewing both private and state enterprises which involved the investment in Vietnam. The secondary source was from academic document, books, texts and magazines about the investment in Vietnam, then analyse the data to find taxation criteria that motivated by comparing the tax privilege of Vietnam and Thailand and the opinions of both private and state enterprises in order to know the issue of taxation criteria through the problems involved the investment

The studying results that Vietnam has got criteria of taxation that motivated the investors which were the exceptive income tax of foreigners who stayed in Vietnam for more than 183 dongs per month. The normal tax rate was between 0 – 40% . For foreigners who stayed less than 183 days would pay the income tax in the fix rate of 25%. For the corporate income tax, the rate was 25%. The tax of profit transferring to one own country was excepted. The import tax was excepted in case of importing raw materials to manufacture for exporting, the engines, the machines for processing in the enterprises and reduced the import tax of some products on the agreement of the members of ASEAN Fee Trade Area : AFTA and World Trade Organization : WTO . The value added tax was 5% Besides, there were special economic zone which have got the tax privilege differently. In case the enterprises were located in the developed plan area, they were the exceptive areas. The tax of golf clubs and hotels were excepted for 2 - 10

years after playing taxes for 8% started when the businesses have got profits.

Comparing to Thailand, Vietnam has got criteria of taxation to motivate better; that is the income tax for foreigners was excepted in case they stayed in Thailand less than 180 days and their total income was between 0-150,000 baht per year. The normal tax rate was 0-37%. For the corporate income tax was 30%. The profit transferring to one own country would be paid 10%. The import tax rate depended on the area where the enterprises were located. The tax was excepted for 3-8 years for the enterprises which were promoted the investment while the value added tax products and services was 7%. It is obviously that criteria of taxation of Thailand has been reduced less and the higher tax rate caused less motivations than in Vietnam.

Comparing the opinions about criteria of taxation motivated the investment, the private enterprises viewed that the issue of the most motivated points to the investors were exceptive tax from profit transferring to one own country, the corporate income tax and value added tax were less than in Thailand, but the export tax from the majority of the investment for distributing in the country was not considered more than manufactured for exporting. The income tax would be considered less because it is a part of processing. For the privilege of tax from the special economic zoning was less considered because it is far behind. For the opinion of the state viewed that criteria of taxation was the privilege of the lower the corporate income tax, the exemption of profit transferring to one own country, the privilege of tax from special economic zoning, the result of joining the organizations, the value added tax collected in Vietnam and the recommendations to the investors who were interested in investment the most.

The problem and a prefix in investment in Vietnam on tax privilege, on the investment in each zone. The investors had to conduct differently under the conditions in and out to the special economic zone on the regulations which were frequently varied on the transportation, the inconvenient of the public utility and the transportation expenses were quite high. Investing in the special economic zone or in the towns far behind or lack of any information caused the limited points for the investors to make decisions.